

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

91. Considerando, quomodo Passio Domini & Redemptio nostra excedat
statum primum Innocentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

peccatorum nostrorum, seu suppliciorum peccatis nostris debitorum, in unum Dominum nostrum, posuit enim in eo, (juxta dictum Prophetam cum) Pater, iniquitatem omnium nostram, & ipse factus est Agnus, qui tollit peccatum mundi: ipse peccata nostra pertulit super lignum. Interea vero nos ejus livore sanati sumus, nos sumus reconciliati Patri per ipsum. Nos apparuimus tanquam Arida, immunis & innocens. Et qui ante fuimus procul, facti sumus prope: qui fuimus non populus, & absque misericordia; facti sumus populus, & misericordiam consecuti. denique qui fuimus terra deserta & inuia, ecce facti sumus terra proferens herbam virentem, & faciens semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum suum, fructum nimirum Fidei, Spei, Charitatis, Justitiae, bonorum operum Laudis, & gratiarum actionis, & omnis virtutis, adeoque etiam beatitudinis, per merita & gratiam Domini Nostri JESU Christi, qui est Benedictus in saecula.

MODUS XCI.

Nonagesimus Primus Passionem Domini meditando Modus potest esse; Comparando statum Redemptionis, qui nobis per Passionem Domini obvenit, cum statu Innocentiae, quem nobis Deus in prima Creatione contulerat: & advertendo plus nobis in Redemptione à Passione collatum esse, quam in Creatione ab Innocentia collatum fuerat.

Parte 6. Meditat. 5.

Desumo hunc Modum à Patre Ludovico de Ponte: qui Gratiam Incarnationis Divinae propter nos, passionisque pro nobis, cum Gra-

G:
 Si
 oper:
 TOM
 NE
 SE

Gratia, quæ Adamo ejusque posteris in statu Innocentiæ præstita, conferens, illamque huic præferens, ejusmodi discursum instituit.

Initio creavit Deus Adamum in gratia & originali Justitia, tanquam caput totius Humani generis cum tali pacto, ut si ipse in ejus servitio perseveraret, omnes ejus posterum eadem gratia nascerentur, in qua facile possent totâ suâ vitâ perseverare. Abstulit enim Deus illis tria impedimenta perseverandi, quæ nos modò sustinemus. 1. Rebellionem Carnis contra Spiritum, & Passionum contra rationem. 2. Mortalis Corporis miserias, quæ Pauperem Animam gravant. 3. Persecutiones & contradictiones exemplaue malorum, qui bonos inficiunt & perturbant. Si enim aliquis tunc fuisset malus, mox illum Deus à cæteris separasset. Licet verò tentatorem diabolus illis reliquit: poterant tamen eum facile superare: quia illius tentatio tunc non potuit esse illis tam vehemens, sicut nobis modò est. Cùm in eis non potuerit Diabolus commovere humores, concitare inordinatas Passiones, repræsentare imaginationes, prout nunc nobis facit, sed tantùm ei licebat exterius proponere, per quod decipere volebat: quas ejus deceptiones facile fuisset tunc hominibus cognoscere per scientiam, atque gratiam infusam à Deo, si eâ uti voluissent. Ex quo apparet, quàm Deus voluerit homines in illo statu Innocentiæ perseverare, cœlumque obtinere.

At quia Primus Homo, peccando dissolvit Providentiæ Dei dispositiones, circa suam suorumque posterorum salutem, in illo Innocentiæ

20112
 Cxi
 asce
 us III
 V
 8

centiæ statû : per quod commiseritus erat cum suis omnibus à DEO abjici, atque deseri in damnatione mortis, etiam æternæ. Nequaquam tamen ita fecit Deus, sed illico aliam Providentiæ in disponenda salute humana rationem assumpsit, qua hominibus remedium adhiberet, & quidem sublimiori longè quàm prior fuerat Providentia.

„ Etenim in eum finem, ex multis quæ affluere potuit mediis, ex sua infinita charitate elegit gloriosissimum, quale & sapientia ejus excogitare, & omnipotentia exsequi, & bonitas velle potuit: ita rem disponens, ut ex ipsis Adami posteris nasceretur Homo, qui simul esset Deus: propter cujus merita, peccatum Adami remitteretur, damnaque illius repararentur. Itaque ipsemet in Personâ suâ DEUS exsecutor esse voluit hujus suæ Providentiæ, faciens se ineffabili modo Hominem propter Homines; & sese caput eorum visibile; (aliis enim erat tantum invisibile) instituens per naturæ Humanæ ad suam Divinam Personam conjunctionem. Infinites majorem hac ratione honorem adhibens Hominibus, quàm ante culpam habuissent. *O felix culpa, quæ talem actum meruit habere Redemptorem!* O felix fructura quæ adeò admiranda providentiâ est reparatâ! O felix miseria, quæ adeò infinitis misericordiæ remediis est persanata?

„ Sicut enim ilte secundus Adam, nimirum Christus, infinitè excellit primum; sic bonæ quæ per secundum nobis proveniunt, excedunt incomparabiliter illa, quæ per primum advenissent, si ille non peccasset.

Nata

G: —
 Bi
 oper:
 JOMT
 N
 5

Nam, Primò, etsi Filii Prioris Adami nati „
 fuissent in gratia, ii tamen qui à Christo ge- „
 nerantur per Baptismum, majorem nunc re- „
 cipiunt gratiam: illis enim Deus dedisset gra- „
 tiam tantum ex sua liberalitate: at verò istis dat
 eandem etiam propter infinita merita Christi,
 qui Passione & morte suâ eam ipsis comparavit.

„ Deinde, quamvis Filii Adami, in illo „
 statu Innocentiæ non habuissent pugnam Pas- „
 sionum, quam nunc Filii Christi sustinent: „
 hoc tamen ita disposuit Divina Providentia, ut
 eo victoria esset illustrior, quò pugna acrior:
 essentque illorum opera magis meritoria, quò
 majores vincerent difficultates: suffragantibus
 meritis Passionis & Mortis Redemptoris, & gra-
 tiâ ejus copiosâ filiis ejus debilioribus.

Tertiò, licet Filii Adami mortem non obiis- „
 sent, neque alias corporis miseras experti fuis- „
 sent, quas Filii Christi Domini experiuntur & „
 sustinent, ipse tamen Christus, ita illas honora-
 vit, cum in se ipso illas suscepit, ut felicitatis at-
 que honoris potius sit eas à nobis subiri, eò quòd
 omnes Dominus ipse convertat in materiam, &
 exercitationem Heroicarum virtutum: quarum
 excellentes actus in illo statu non fuissent. De-
 fuissent enim occasiones Paupertatis, Patientiæ,
 Martyrii, dilectionis inimicorum, resignationis
 in re præsertim à Deo chara, qualis est salus &
 vita, quæ tamen omnia in nostro statu dulcia
 sunt, propter eum, qui prior dilexit nos, &
 tradidit se ipsum, ad hæc omnia propter nos.

Denique Misericordiæ ejus Magnitudo, „
 infinitè vincit miseriæ nostræ magnitudinem „
 ab Adami culpa inflictam. Non enim tantam

V. P. Druz. Op. VIII.

Rc

vim

Rom. 7. 15.

vim habuit *delictum*, sicut habet *donum*. Nec tantum nobis potuit damnum Adamus inferre, condonando scilicet peccatum, quod hæreditate ab Adamo acceperamus, & omne præterea aliud, quod ipsi commiseramus. Prosequendo etiam nos tot tantisque favoribus, post omnem licet nostram ingratitude, bonorumque suorum contemptum: aded, ut qui in illo statu fuissent, potuissent nobis jam nunc plurimas veluti invidere excellentes prærogativas, quales sunt Communio cum VERBO Incarnato, Sacramenta, (præsertim) Eucharistiæ. Item Sacrificium, atque Sacerdotium illi respondens. Influxus meritorum Christi in opera nostra quo ea dignificantur longè illustrius, quàm in pura innocentia statu quæ omnia in hoc statu habemus nos propter merita Redemptoris nostri.

„ O Redemptor dulcissime: gratias tibi agimus quantas possumus, pro paterna tua erga nos Providentia: quâ felicitatem status Innocentia suppleas nobis abundantia copiose Redemptionis atque Gratia Tuæ Divina, quam nobis communicas. Melius est Domine tecum vivere in statu certaminis, quàm sine te in statu pacis. Pax enim sine te, uno in die perit: certamen autem cui Tu assistis tuâ gratiâ, obtinebit pacem sempiternam.

Haectenus ex Ludovico de Ponte. Quibus addo pauca, pariter ex optimo scriptore ad idem propositum.

Novemb. in
Theopol. Par-
te 1. lib. 1. c. 9.

„ Quæ major Dei gloria, quàm authoritas
„ misericordiae stupendæ, & authentica illa de-
„ monstratio bonitatis suæ, quæ inimicis non
„ solum pepercerit, sed propter illos propo-

G: —
Bi
oper:
JOM
NE
5

non pepercit Filio? quæ major honorificentia nostri generis, quam congenerem habere Deum, & collegam laborum? Omnia hæc feliciora sunt quàm antea. Ingemunt multi nostræ conditionis miseriam, clamant, accusant Adamum, propè est ut maledicant, cupidi alterius statûs. Nescio an hoc sit aliqua Christi oblivio. Ego valde lætor, & exulto cum JESU meo, cum hoc statu miserix, & gratix. Si eligendi alterutrum mihi præstaretur optio, hunc tristem (excepto peccato) non aspernarer, quia felicissimum cum fraternitate JESU, cum Gratia ejus, cum necessitatibus, cum miseriis. Has exosculor, has odoro, has præfero felicitati antiquæ. Nam has sanctificavit JESUS, has prætulit, quia pertulit. Jam Sanctas illas video. Hæ me similem Deo facient, hæ me exstimulant, & agitant, ut JESUM cum illis, & in illis inveniam. Locus iste Sanctus est, & porta cæli.

Non est cur jam defleamus miseras istas, & exoptemus impatientibus votis, felicitatem, & aliam fortasse periculosam. Malo debere salutem JESU meo, quàm Adamo. Nam debeo certiore, fortasse majorem. Gratulor mihi gratiam JESU, venerandam etiam Angelis, & propè invidendam. Gratulor mihi vulnera Unigeniti Dei, gratulor sanguinem Christi, gratulor patientiam potentissimi, gratulor tot passiones impassibilis, gratulor & meas. Multa sunt quæ me lætificent, si conferam utrumque statum. In illo non deessent peccata, quid juvaret si deessent miserix? In hoc non deerit Gratia: quid impedit quòd abundant necessitates, &c. &c.

DI. 12
 C. 1
 Ascet
 115 III
 V
 8